

1. Viz řešení písemky z 4.5.2004. Je důležité si uvědomit, že se snažíme nejen, aby nová gramatika generovala vše co gramatika původní, ale také to, aby negenerovala nic navíc. Důkaz by měl ukázat jak k odvození v nové gramatice nalezneme odvození v gramatice původní (permutace provádění pravidel tak, abychom dostali posloupnost bloků použitých pravidel, kde každý blok odpovídá jednomu původnímu pravidlu).

2. Jednoduchou úvahou zjistíme, že se jedná o jazyk slov obsahujících buď $aabb$ nebo $bbaa$. Takový automat dostaneme konstrukcí dosažitelných stavů kartézského součinu automatu přijímajícího slova obsahující $aabb$ a automatu přijímajícího slova obsahující $bbaa$ (liší se jen přehozením písmen $a \leftrightarrow b$). Vzniklý automat můžeme již při konstrukci zredukovat ztotožněním koncových stavů (v nichž automat setrvává). Standardním postupem zkontrolujeme, že automat je již zredukován (tabulka viz příklady z předchozích let).

3. To že pumping lemma vyvrátí jak regularitu tak bezkontextovost jazyka $\{a^{n^2}\}$ nebude těžké ukázat. Je-li k delší než maximální možný součet délek pumpovaných částí v dostatečně dlouhém slově $x \in \{a^{n^2}\}$, pak nutně pumpováním dostáváme posloupnost slov, jejichž rozdíl délek je nejvýš k . Vezmeme-li v této posloupnosti slovo $y = a^{m^2}$ delší než k^2 (pak nutně následující prvek do $\{a^{n^2}\}$ nepatří protože $(m+1)^2 - m^2 = 2m+1 > k$).

Nebudeme se proto pokoušet hledat gramatiku typu 3 či 2, pokusíme se nalézt gramatiku typu 1 tedy monotónní. Slova délky 0 či 1 vygenerujeme přímo, slova délky aspoň 2^2 budeme generovat „programem“. Nejprve vygenerujeme zarážky $\#$ a mezi nimi stejný počet symbolů $\rightarrow a \leftarrow$ s tím, že \leftarrow jsou vždy napravo od \rightarrow . Pak necháme postupně „šipky“ běžet směrem, kam ukazují s tím, že při každém překřížení šipek vznikne neterminál A , který se nakonec přemění v a . Šipky mohou beztréstně přeskakovat A , přeskočením zarážky $\#$ je šipka nahrazena aa . Zarážky $\#$ mohou přeskakovat A , ale přeskokem se z A stává a . Dvě sousedící zarážky $\#\#$ jsou nahrazeny $aaaa$ (existuje mnoho jiných rovnocenných programů/gramatik):

$$\begin{array}{ll} S & \rightarrow \lambda|a| \#\#\#S'\# \\ S' & \rightarrow \rightarrow S' \leftarrow | \rightarrow \leftarrow \\ \rightarrow \leftarrow & \rightarrow \leftarrow A \rightarrow \\ \rightarrow A & \rightarrow A \rightarrow \\ A \leftarrow & \rightarrow \leftarrow A \\ \# \leftarrow & \rightarrow aa\# \\ \rightarrow \# & \rightarrow \#aa \\ \#A & \rightarrow a\# \\ A\# & \rightarrow \#a \\ \#\# & \rightarrow aaaa \end{array}$$

Kolik znikne symbolů a ? Je-li nejprve vygenerováno k dvojic šipek, pak při jejich křížení vznikne k^2 neterminálů A . Každá šipka zanikne přeskočením zarážky, takto vznikne $4k$ písmen a . Z každého A vznikne přeskokem zarážky a , a s dvojicí zarážek změněnou na $aaaa$ to je dohromady $(k+2)^2$ písmen a .

4. Automat s jedním kamínkem ... převod na nedeterministický (jednocestný) automat:

Začneme jinou konstrukcí převodu z nedeterministického dvoucestného automatu A_0 na jednocestný nedeterministický automat A :

Definujeme směrové přechodové funkce. Jsou to funkce závislé na jednostranném kontextu pozice ve vstupním slově. δ_w^{\leftarrow} a δ_w^{\rightarrow} jako funkce $Q_0 \rightarrow P(Q_0)$ následovně: $q' \in \delta_w^{\rightarrow}(q)$ právě když existuje výpočet dvoucestného automatu vzniklého z A_0 náhradou q za počáteční stav na slově w , který toto slovo opustí vlevo ve stavu q' . Obdobně $q' \in \delta_w^{\leftarrow}(q)$ právě když existuje výpočet dvoucestného automatu vzniklého z A_0 náhradou q za počáteční stav a změnou směru pohybu na slově w^R , který toto slovo opustí vlevo ve stavu q' . Triviálně $\delta_\lambda^{\leftarrow}$ a $\delta_\lambda^{\rightarrow}$ jsou konstantně \emptyset .

Stavem automatu A bude trojice znaků abecedy rozšířené o blank a^{\leftarrow} , a , a^{\rightarrow} , dvojice směrových přechodových funkcí δ^{\leftarrow} , δ^{\rightarrow} a množina stavů S automatu A_0 uzavřená jak na $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_0}(q, a)^{\wedge} \{\rightarrow\} \circ \delta^{\rightarrow}$, tak na $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_0}(q, a)^{\wedge} \{\leftarrow\} \circ \delta^{\leftarrow}$.

Velikost množiny stavů automatu A je konečná — přesněji menší než

$$\Sigma^3 \cdot (2^{|Q_0|})^{|Q_0|} \cdot (2^{|Q_0|})^{|Q_0|} \cdot 2^{|Q_0|} = \Sigma^3 \cdot 2^{2|Q_0|^2 + |Q_0|}.$$

Interpretace významu stavu automatu v přijímacím výpočtu je následující: Je-li hlava automatu pod k -tým písmenem slova $x_1x_2 \dots x_n$, pak $a^{\leftarrow} = x_{k-1}$, $a = x_k$, $a^{\rightarrow} = x_{k+1}$, $\delta^{\leftarrow} = \delta_{x_1 \dots x_{k-1}}^{\leftarrow}$, $\delta^{\rightarrow} = \delta_{x_{k+1} \dots x_n}^{\rightarrow}$ a S je množina stavů, do nichž se automat A_0 může dostat na k -té pozici slova $x_1 \dots x_n$.

Stav automatu A je počáteční, pokud a^\leftarrow je blank, δ^\leftarrow je konstantně \emptyset a S je uzávěrem množiny počátečních stavů automatu A_0 vůči $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_0}(q, a)^\leftarrow \{ \rightarrow \} \circ \delta^\rightarrow$.

Stav automatu A je koncový, pokud a^\rightarrow je blank, δ^\rightarrow je konstantně \emptyset a $(*)$: $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_0}(q, a)^\leftarrow \{ \rightarrow \}$ obsahuje koncový stav.

Přechodová funkce automatu A :

Musíme stanovit, za jakých podmínek pro stavy $(a_1^\leftarrow, a_1, a_1^\rightarrow, \delta_1^\leftarrow, \delta_1^\rightarrow, S_1)$, $(a_2^\leftarrow, a_2, a_2^\rightarrow, \delta_2^\leftarrow, \delta_2^\rightarrow, S_2)$ automatu A platí $(a_2^\leftarrow, a_2, a_2^\rightarrow, \delta_2^\leftarrow, \delta_2^\rightarrow, S_2) \in \delta_A((a_1^\leftarrow, a_1, a_1^\rightarrow, \delta_1^\leftarrow, \delta_1^\rightarrow, S_1), x)$:

Nutnou podmínkou je $x = a_1 = a_2^\leftarrow$, $a_1^\rightarrow = a_2$.

Další nutná podmínka je kompatibilita δ_2^\leftarrow , δ_1^\leftarrow a a_1 a kompatibilita δ_1^\rightarrow , δ_2^\rightarrow a a_2 : Předpokládáme, že pro nějaké w^\leftarrow je $\delta_1^\leftarrow = \delta_{w^\leftarrow}^\leftarrow$ a ověřujeme, že pro totéž w^\leftarrow je $\delta_2^\leftarrow = \delta_{w^\leftarrow \cdot a_1}^\leftarrow$. (obdobně předpokládáme, že pro nějaké w^\rightarrow je $\delta_2^\rightarrow = \delta_{w^\rightarrow}^\rightarrow$ a ověřujeme, že $\delta_1^\rightarrow = \delta_{a_2 \cdot w^\rightarrow}^\rightarrow$). Tato podmínka znamená $q'' \in \delta_2^\leftarrow(q')$ právě když pro uzávěr S množiny $\{q'\}$ vůči $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_0}(q, a_1)^\leftarrow \{ \leftarrow \} \circ \delta_1^\leftarrow$ je $q'' \in \bigcup_{q \in S} \delta_{A_0}(q, a_1)^\leftarrow \{ \rightarrow \}$ (obdobně $q'' \in \delta_1^\rightarrow(q')$ právě když pro uzávěr S množiny $\{q'\}$ vůči $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_0}(q, a_2)^\leftarrow \{ \rightarrow \} \circ \delta_2^\rightarrow$ je $q'' \in \bigcup_{q \in S} \delta_{A_0}(q, a_2)^\leftarrow \{ \leftarrow \}$). Poslední nutnou podmínkou je vzájemná kompatibilita S_1 , a_1 , S_2 , a_2 a δ_2^\rightarrow (a kompatibilita S_2 , a_2 , S_1 , a_1 a δ_1^\leftarrow). Musí být S_2 uzávěrem množiny $\bigcup_{q \in S_1} \delta_{A_0}(q, a_1)^\leftarrow \{ \rightarrow \}$ vůči $\bigcup_{q \in S_2} \delta_{A_0}(q, a_2)^\leftarrow \{ \rightarrow \} \circ \delta_2^\rightarrow$ (a S_1 musí být uzávěrem množiny $\bigcup_{q \in S_2} \delta_{A_0}(q, a_2)^\leftarrow \{ \leftarrow \}$ vůči $\bigcup_{q \in S_1} \delta_{A_0}(q, a_1)^\leftarrow \{ \leftarrow \} \circ \delta_1^\leftarrow$).

Pokud existuje přijímací výpočet automatu A , pak existuje i přijímací výpočet automatu A_0 : Přechodové funkce garantují, že znaky abecedy byly uhodnuty v souladu s interpretací. Přechodové funkce δ^\leftarrow zakódované ve stavech v průběhu výpočtu odpovídají uvedené interpretaci, protože počáteční stav jí odpovídá a kompatibilita garantovaná přechodovou funkcí zajišťuje indukční krok dle vzdálenosti hlavy od počátku slova. Obdobně přechodové funkce δ^\rightarrow zakódované ve stavech v průběhu výpočtu odpovídají uvedené interpretaci, protože koncový stav jí odpovídá a kompatibilita garantovaná přechodovou funkcí zajišťuje indukční krok dle vzdálenosti od konce slova. Vzhledem k tomu, že množiny S vznikají jako uzávěry z množiny počátečních stavů stroje A_0 kompatibilně s přechodovou funkcí stroje A_0 i se směrovými přechodovými funkcemi odpovídajícími vstupnímu slovu a vzhledem k vlastnosti $(*)$ koncového stavu stroje A , přijímací výpočet automatu A garantuje existenci přijímacího výpočtu stroje A_0 .

Na druhou stranu, existuje-li přijímací výpočet stroje A_0 , pak stavy, uhodnuté v souladu s interpretací budou na sebe dle přechodové funkce navazovat a slovo bude přijato strojem A .

Poznámka: Funkci δ^\leftarrow a uzavřenost „doleva“ jsme v důkazu nepotřebovali. Indukcí zleva je vlastnost množin S možno dokázat i bez nich (poté co zprava ověříme interpretaci δ^\rightarrow).

Nyní máme již jednodušší část za sebou a můžeme se pustit do převodu dvoucestného automatu A_1 s jedním kamínkem na jednocestný automat A :

Nejprve definice dvoucestného automatu s kamínkem: Přechodová funkce je $(Q \times \{0, 1\}) \times (\Sigma \times \{0, 1\}) \rightarrow P((Q \times \{0, 1\}) \times \{0, 1\} \times \{ \leftarrow, \rightarrow \})$ s omezením, že pro $((q', k'_1), k'_2, s) \in \delta((q, k_1), (a, k_2))$ platí $k_1 + k_2 = k'_1 + k'_2 \in \{0, 1\}$. Interpretace je taková, že stroj může na nějaké políčko položit kamínek a když se na políčko vrátí, kamínek tam bude ležet. Stroj dokáže reagovat jak na to, že má kamínek u sebe tak na to, že leží na daném políčku. Počáteční konfigurace je $Q_0 \times \{1\}$, v koncové konfiguraci stroj kamínek mít nemusí.

Zjednodušení zápisu: $Q' = Q \times \{0, 1\}$ přechodová funkce je $(Q' \times \Sigma \times \{0, 1\}) \rightarrow P(Q' \times \{0, 1\} \times \{ \leftarrow, \rightarrow \})$, s omezením, že pro $(q', k', s) \in \delta(q, a, k)$ platí $k' \leq k \in \{0, 1\}$ a $(k = k_1 + k_2 \text{ a } k' = k'_2)$ dle původní definice. Interpretace je opět taková, že stroj může na nějakém políčku zanechat kamínek ($k' = 1$) a když se na políčko vrátí, kamínek tam bude ležet. Zápis nedokáže rozlišit, zda má kamínek u sebe či leží na daném políčku.

Nechť A_1 je dvoucestný automat s kamínkem zapsaný dle zjednodušeného zápisu.

„Kamínkový výpočet“ jsou ty kroky výpočtu, kdy je kamínek zdvižen. Definujeme kamínkové přechodové funkce. Jsou to funkce $\kappa_{(w^\leftarrow, a, w^\rightarrow)}$ závislé na oboustranném kontextu pozice ve vstupním slově jako funkce $Q_1 \rightarrow P(Q_1)$ následovně: $(q', s) \in \kappa(q)$, pokud se nedeterministický stroj A_1 může poprvé vydat s kamínkem ve směru s ve stavu q' (odpovídá nejbližšímu možnému kroku nějakého „kamínkového výpočtu“).

Na kontextu $(w^\leftarrow, a, w^\rightarrow)$ závisí výpočet, kdy se stroj A_1 pohybuje bez kamínku. Dobrá zpráva je, že výpočet bez kamínku stroje A_1 můžeme uhádnout tak, jak jsme jej hádali při simulaci stroje A_0 uhodnutím bezkamínkových směrových přechodových funkcí δ^\leftarrow , δ^\rightarrow . Kamínkovou přechodovou funkcí $(q'', s) \in \kappa(q')$ jsme při znalosti $\delta_{w^\leftarrow}^\leftarrow$, a a $\delta_{w^\rightarrow}^\rightarrow$ již schopni lokálně dodefinovat: Nechť S je současný uzávěr

$\{q'\}$ vůči $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a, 1)^\wedge \{(\rightarrow, 1)\} \circ \delta_{w \rightarrow}^-$ a $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a, 1)^\wedge \{(\leftarrow, 1)\} \circ \delta_{w \leftarrow}^-$, pak nutnou a postačující podmínkou je $(q'', s, 0) \in \bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a, 1)$. Formálně můžeme zavést značení $\kappa(q') = K(\delta_{w \rightarrow}^-, a, \delta_{w \leftarrow}^-)(q')$. Kde funkce $K : (2^{Q_1})^{Q_1} \times \Sigma \times (2^{Q_1})^{Q_1} \rightarrow (2^{Q_1 \times \{(\leftarrow, \rightarrow)\}})^{Q_1}$.

Simulace „kamínkového výpočtu“ bude probíhat obdobně jako simulace automatu A_0 . Potíž je v tom, že kamínkové směrové přechodové funkce $\kappa^\leftarrow, \kappa^\rightarrow$ závisejí na proměnných přechodových funkcích κ (které závisejí na oboustranném kontextu). Definujeme $\kappa_{\kappa_1, \dots, \kappa_\ell}^\rightarrow$ pro libovolný seznam přechodových funkcí κ_i (nemusí odpovídat žádnému levému kontextu). Definujeme $q' \in \kappa_{\{\kappa_i\}}^\rightarrow(q)$ právě když existuje výpočet dvoucestného automatu s počátečním stavem q na slově délky i který se na i -té pozici slova řídí přechodovou funkcí κ_i a který toto slovo opustí vlevo ve stavu q' . Symetricky je definováno $\kappa_{\{\kappa_i\}}^\leftarrow$.

Simulaci celého výpočtu můžeme rozložit na část, kde je simulován kamínkový výpočet a na část, od posledního položení kamínku (pokud je kamínek položen na konci výpočtu).

Stavem automatu A bude trojice znaků abecedy rozšířené o blank $a^\leftarrow, a, a^\rightarrow$, dvojice směrových přechodových funkcí $\delta^\leftarrow, \delta^\rightarrow$, (to určuje jednoznačnou kamínkovou přechodovou funkci $\kappa = K(\delta^\leftarrow, a, \delta^\rightarrow)$), dvojice kamínkových směrových funkcí $\kappa^\leftarrow, \kappa^\rightarrow$, množina stavů S^\bullet automatu A_1 uzavřená jak na $\bigcup_{q \in S} \kappa(q)^\wedge \{\rightarrow\} \circ \kappa^\rightarrow$, tak na $\bigcup_{q \in S} \kappa(q)^\wedge \{\leftarrow\} \circ \kappa^\leftarrow$, směr s k případnému místu posledního položení kamínku z $\{\leftarrow, \circ, \bullet, \rightarrow\}$, a množina stavů S automatu A_1 následující vlastnosti v závislosti na s : Pro $s = \bullet$ je $S = \emptyset$, pro $s = \circ$ je S uzávěrem S^\bullet na $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a)^\wedge \{(\rightarrow, 1)\} \circ \delta^\rightarrow$, tak na $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a)^\wedge \{(\leftarrow, 1)\} \circ \delta^\leftarrow$ pro $s = \circ$, pro $s = \leftarrow$ je S uzavřená na $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a)^\wedge \{(\rightarrow, 0)\} \circ \delta^\rightarrow$ a pro $s = \rightarrow$ je S uzavřená na $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a)^\wedge \{(\leftarrow, 0)\} \circ \delta^\leftarrow$ pro $s = \rightarrow$.

Velikost množiny stavů automatu A je konečná — přesněji menší než

$$\Sigma^3 \cdot (2^{|Q_1|})^{|Q_1|} \cdot (2^{|Q_1|})^{|Q_1|} \cdot (2^{|Q_1|})^{|Q_1|} \cdot (2^{|Q_1|})^{|Q_1|} \cdot 2^{|Q_1|} \cdot 4 \cdot 2^{|Q_1|} = 4\Sigma^3 \cdot 2^{4|Q_1|^2 + 2|Q_1|}.$$

Zavedme značení $\kappa_{x_1 \dots x_n | k} = \kappa_{x_1 \dots x_{k-1}, x_k, x_{k+1} \dots x_n}$.

Interpretace významu stavu automatu v přijímacím výpočtu je následující: Je-li hlava automatu pod k -tým písmenem slova $w = x_1 x_2 \dots x_n$, pak $a^\leftarrow = x_{k-1}$, $a = x_k$, $a^\rightarrow = x_{k+1}$, $\delta^\leftarrow = \delta_{x_1 \dots x_{k-1}}^\leftarrow$, $\delta^\rightarrow = \delta_{x_{k+1} \dots x_n}^\rightarrow$, (čemuž odpovídá jednoznačně $\kappa = K(\delta^\leftarrow, a, \delta^\rightarrow) = \kappa_{w|k}$), $\kappa^\leftarrow = \kappa_{\kappa_{w|1}, \dots, \kappa_{w|k-1}}^\leftarrow$, $\kappa^\rightarrow = \kappa_{\kappa_{w|k+1}, \dots, \kappa_{w|n}}^\rightarrow$, S^\bullet je množina stavů kamínkového výpočtu, do nichž se automat A_1 může dostat na k -té pozici slova $x_1 \dots x_n$. Na závěr s a S odpovídající jednomu konkrétnímu kamínkovému výpočtu, jenž je součástí přijímacího výpočtu automatu A_1 : s je \bullet pokud výpočet přijímá s kamínkem, s je \leftarrow končí-li výpočet s kamínkem položeným na pozici $< k$, s je \circ končí-li výpočet s kamínkem položeným na pozici k a s je \rightarrow končí-li výpočet s kamínkem položeným na pozici $> k$, S je množina stavů, do nichž se automat A_1 mohl dostat na k -té pozici slova $x_1 \dots x_n$ poté, co naposledy položil kamínek ve výpočtu, který se již nevrátí na políčko, na němž na konci výpočtu skončil kamínek.

Stav automatu A je počáteční, pokud a^\leftarrow je blank, δ^\leftarrow je konstantně \emptyset , κ^\leftarrow je konstantně \emptyset a S^\bullet je uzávěrem množiny počátečních stavů automatu A_1 vůči $\bigcup_{q \in S^\bullet} \kappa(q)^\wedge \{\rightarrow\} \circ \kappa^\rightarrow$ a $s \in \{\circ, \bullet, \rightarrow\}$.

Stav automatu A je koncový, pokud a^\rightarrow je blank, δ^\rightarrow je konstantně \emptyset , κ^\rightarrow je konstantně \emptyset a buď $s = \bullet$ a (\star) : $\bigcup_{q \in S^\bullet} \kappa(q)^\wedge \{\rightarrow\}$ obsahuje koncový stav automatu A_1 nebo $s \in \{\leftarrow, \circ\}$ a (\star) : $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a)^\wedge \{(\rightarrow, 0)\}$ obsahuje koncový stav automatu A_1 .

Přechodová funkce automatu A :

Musíme stanovit, za jakých podmínek pro dané stavy $(a_1^\leftarrow, a_1, a_1^\rightarrow, \delta_1^\leftarrow, \delta_1^\rightarrow, \kappa_1, \kappa_1^\leftarrow, \kappa_1^\rightarrow, S_1^\bullet, s_1, S_1)$, $(a_2^\leftarrow, a_2, a_2^\rightarrow, \delta_2^\leftarrow, \delta_2^\rightarrow, \kappa_2, \kappa_2^\leftarrow, \kappa_2^\rightarrow, S_2^\bullet, s_2, S_2)$ platí $(a_2^\leftarrow, a_2, a_2^\rightarrow, \delta_2^\leftarrow, \delta_2^\rightarrow, \kappa_2, \kappa_2^\leftarrow, \kappa_2^\rightarrow, S_2^\bullet, s_2, S_2) \in \delta_A((a_1^\leftarrow, a_1, a_1^\rightarrow, \delta_1^\leftarrow, \delta_1^\rightarrow, \kappa_1, \kappa_1^\leftarrow, \kappa_1^\rightarrow, S_1^\bullet, s_1, S_1), x)$:

Nutnou podmínkou je $x = a_1 = a_2^\leftarrow, a_1^\rightarrow = a_2$.

Další nutná podmínka je kompatibilita $\delta_2^\leftarrow, \delta_1^\leftarrow$ a a_1 a kompatibilita $\delta_1^\rightarrow, \delta_2^\rightarrow$ a a_2 : Předpokládáme, že pro nějaké w^\leftarrow je $\delta_1^\leftarrow = \delta_{w^\leftarrow}^\leftarrow$ a ověřujeme, že pro totéž w^\leftarrow je $\delta_2^\leftarrow = \delta_{w^\leftarrow \cdot a_1}^\leftarrow$. (obdobně předpokládáme, že pro nějaké w^\rightarrow je $\delta_2^\rightarrow = \delta_{w^\rightarrow}^\rightarrow$ a ověřujeme, že $\delta_1^\rightarrow = \delta_{a_2 \cdot w^\rightarrow}^\rightarrow$). Tato podmínka znamená $q'' \in \delta_2^\leftarrow(q')$ právě když pro uzávěr S množiny $\{q'\}$ vůči $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a_1)^\wedge \{\leftarrow\} \circ \delta_1^\leftarrow$ je $q'' \in \bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a_1)^\wedge \{\leftarrow\}$ (obdobně $q'' \in \delta_1^\rightarrow(q')$ právě když pro uzávěr S množiny $\{q'\}$ vůči $\bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a_2)^\wedge \{\rightarrow\} \circ \delta_2^\rightarrow$ je $q'' \in \bigcup_{q \in S} \delta_{A_1}(q, a_2)^\wedge \{\rightarrow\}$).

Další nutná podmínka je kompatibilita $\kappa_2^\leftarrow, \kappa_1^\leftarrow$ a κ_1 a kompatibilita $\kappa_1^\rightarrow, \kappa_2^\rightarrow$ a κ_2 : Předpokládáme, že pro nějaké slovo funkcí k^\leftarrow je $\kappa_1^\leftarrow = \kappa_{k^\leftarrow}^\leftarrow$ a ověřujeme, že pro totéž k^\leftarrow je $\kappa_2^\leftarrow = \kappa_{k^\leftarrow \cdot \kappa_1}^\leftarrow$. (obdobně předpokládáme, že pro nějaké slovo funkcí k^\rightarrow je $\delta_2^\rightarrow = \delta_{k^\rightarrow}^\rightarrow$ a ověřujeme, že $\delta_1^\rightarrow = \delta_{\kappa_2 \cdot k^\rightarrow}^\rightarrow$). Tato podmínka znamená $q'' \in \kappa_2^\leftarrow(q')$ právě když pro uzávěr S množiny $\{q'\}$ vůči $\bigcup_{q \in S} \kappa_1(q)^\wedge \{\leftarrow\} \circ \kappa_1^\leftarrow$ je $q'' \in \bigcup_{q \in S} \kappa_1(q)^\wedge \{\leftarrow\}$ (obdobně $q'' \in \kappa_1^\rightarrow(q')$ právě když pro uzávěr S množiny $\{q'\}$ vůči $\bigcup_{q \in S} \kappa_2(q)^\wedge \{\rightarrow\} \circ \kappa_2^\rightarrow$ je $q'' \in \bigcup_{q \in S} \kappa_2(q)^\wedge \{\rightarrow\}$).

Další nutnou podmínkou je vzájemná kompatibilita $S_1^\bullet, \kappa_1, S_2^\bullet, \kappa_2$ a κ_2^\rightarrow (a kompatibilita $S_2^\bullet, \kappa_2, S_1^\bullet, \kappa_1$ a κ_1^\leftarrow). Musí být S_2^\bullet uzávěrem množiny $\bigcup_{q \in S_1^\bullet} \kappa_1(q)^\wedge \{\rightarrow\}$ vůči $\bigcup_{q \in S_2^\bullet} \kappa_2(q)^\wedge \{\rightarrow\} \circ \kappa_2^\rightarrow$ (a S_1^\bullet musí být uzávěrem množiny $\bigcup_{q \in S_2^\bullet} \kappa_2(q)^\wedge \{\leftarrow\}$ vůči $\bigcup_{q \in S_1^\bullet} \kappa_1(q)^\wedge \{\leftarrow\} \circ \kappa_1^\leftarrow$).

Poslední nutnou podmínkou je vzájemná kompatibilita $s_1, S_1, a_1, s_1, S_2, a_2, \delta_2^\rightarrow$ a δ_1^\leftarrow . Je-li $s_1 = \circ$, pak musí být $s_2 = \leftarrow$ a S_2 („kompatibilita doprava“) je uzávěrem množiny $\bigcup_{q \in S_1} \delta_{A_1}(q, a_1)^\wedge \{(\rightarrow, 1)\}$ vůči $\bigcup_{q \in S_2} \delta_{A_1}(q, a_2)^\wedge \{(\rightarrow, 0)\} \circ \delta_2^\rightarrow$. Je-li $s_2 = \circ$, pak musí být $s_1 = \rightarrow$ a S_1 („kompatibilita doleva“) musí být uzávěrem množiny $\bigcup_{q \in S_2} \delta_{A_1}(q, a_2)^\wedge \{(\leftarrow, 1)\}$ vůči $\bigcup_{q \in S_1} \delta_{A_1}(q, a_1)^\wedge \{(\leftarrow, 0)\} \circ \delta_1^\leftarrow$. Není-li ani jedno z s_1, s_2 rovno \circ , pak $s_1 = s_2$ a je-li $s_1 = s_2 = \leftarrow$, pak („kompatibilita doprava“) S_2 je uzávěrem množiny $\bigcup_{q \in S_1} \delta_{A_1}(q, a_1)^\wedge \{(\rightarrow, 0)\}$ vůči $\bigcup_{q \in S_2} \delta_{A_1}(q, a_2)^\wedge \{(\rightarrow, 0)\} \circ \delta_2^\rightarrow$. a je-li $s_1 = s_2 = \rightarrow$, pak („kompatibilita doleva“) S_1 musí být uzávěrem množiny $\bigcup_{q \in S_2} \delta_{A_1}(q, a_2)^\wedge \{(\leftarrow, 0)\}$ vůči $\bigcup_{q \in S_1} \delta_{A_1}(q, a_1)^\wedge \{(\leftarrow, 0)\} \circ \delta_1^\leftarrow$.

Poznámka: Vzhledem k tomu, že dle naší definice přijímací výpočet končí na pravém konci slova, není důvod zavádět stavy kde $S \neq \emptyset \wedge s = \rightarrow$ (informace, do jakých stavů se stroj mohl dostat v nepřijímajícím výpočtu). A není ani potřeba hlídat „uzavřenost doleva“.

Pokud existuje přijímací výpočet automatu A , pak existuje i přijímací výpočet automatu A_1 :

Přechodové funkce garantují, že znaky abecedy byly uhodnuty v souladu s interpretací.

Přechodové funkce δ^\leftarrow zakódované ve stavech v průběhu výpočtu odpovídají uvedené interpretaci, protože počáteční stav jí odpovídá a kompatibilita garantovaná přechodovou funkcí zajišťuje indukční krok dle vzdálenosti hlavy od počátku slova. Obdobně přechodové funkce δ^\rightarrow zakódované ve stavech v průběhu výpočtu odpovídají uvedené interpretaci, protože koncový stav jí odpovídá a kompatibilita garantovaná přechodovou funkcí zajišťuje indukční krok dle vzdálenosti od konce slova.

Proto jsou jednoznačně dopočítávané κ určeny v souladu s interpretací a přechodové funkce κ^\leftarrow zakódované ve stavech v průběhu výpočtu odpovídají uvedené interpretaci, protože počáteční stav jí odpovídá a kompatibilita garantovaná přechodovou funkcí zajišťuje indukční krok dle vzdálenosti hlavy od počátku slova. Obdobně přechodové funkce κ^\rightarrow zakódované ve stavech v průběhu výpočtu odpovídají uvedené interpretaci, protože koncový stav jí odpovídá a kompatibilita garantovaná přechodovou funkcí zajišťuje indukční krok dle vzdálenosti od konce slova.

Vzhledem k tomu, že množiny S^\bullet vznikají jako uzávěry z množiny počátečních stavů stroje A_1 kompatibilně s přechodovou funkcí stroje A_1 , jsou i ony v souladu s interpretací a končí-li výpočet v koncovém stavu $s = \bullet$, pak všechny stavy výpočtu obsahují $s = \bullet$ a přijímací výpočet automatu A garantuje existenci přijímacího výpočtu stroje A_1 končící se zdviženým kamínkem kvůli podmínce (\star^\bullet) . Končí-li výpočet v koncovém stavu $s \in \{\leftarrow, \circ\}$, pak mezi stavy výpočtu musel být právě jeden stav $s = \circ$ (před ním vždy $s = \rightarrow$ a za ním vždy $s = \leftarrow$) a vzhledem k tomu, že na této pozici S vzniká jako uzávěry z množiny stavů S^\bullet , dá se indukci doprava dle vzdálenosti od této pozice ukázat, že S odpovídá interpretaci. K tomu je třeba využít uzavřenosti S a kompatibility „doprava“ garantované přechodovou funkcí. Vzhledem k vlastnosti (\star) koncového stavu pak stroj A_1 přijímá.

Na druhou stranu, existuje-li přijímací výpočet stroje A_1 , pak stavy, uhodnuté v souladu s interpretací budou na sebe dle přechodové funkce navazovat a slovo bude přijato strojem A .